

225 J. J. NERVANDER – J. V. SNELLMAN 6.1 1844
HUB, JVS handskriftssamling

Min Heders Vän och Broder

Tack för Ditt sednaste bref, som jag nu på trettonde dags qvällen besvarar. Jag har flere gånger smålett åt detsamma och Dina funderingar. Det som naturligtvis först roat mig är Ditt loftal öfver min Correspondens precision och Din klyftiga utfundering öfver dess orsak »skyldigheten att fullgöra hvad en uppstigande man åligger». – Jag har nyligen läst hos en Fransos att sundt förstånd (bon sens) skulle ej vara en så misstänkt vara, om det aldrig inbringade sin ägare något. Det har emellertid varit fallet med mig, att denna vara nu i snart 40 år ej inbringat mig något, en hop förargelser oberäknade, men ändock har Du och mången annan svårt att få det i sitt hufvud, att jag håller det blott och bart som en lyxartikel för mitt höga nöje, enfin för att skratta åt hela världen och åt mig sjelf icke minst bland alla. Den »uppstigande mannen» spökar allt för Dig; och det fallet hjälper ej annat än det gamla: skrattar bäst som skrattar sist. Skulle emellertid allt detta ej roa mig och kittla min fåfänga, då jag ser huru hvar och en är slipad på min bekostnad i det Han inser mitt slipisteri, så skulle jag genast upptaga det ämnet, hvar helst jag stöter på det. Ergo, när Du har lust, så vet Du att jag genast är färdig »att tala med morbror Bergenklinga om det passet». Dina bekymmer om Saimas profnummer äro i det hela mera onödiga. Profnummer eller icke-profnummer tror jag hvarken gagnar eller skadar antalet af Prenumeranter, hvarför till högsta kan sägas om saken att den var onödig. Den som tycker om, subscriberar för att det är bra; den som ej tycker om det subscriberar, emedan det ligger i likgiltiga människors natur, att vara med för att se huru en stor fides aflider under ett gatlopp genom femtiotvå veckor. Du vet att publiken tycker såväl om kröningar, som om executioner. Voila ton avenir! Skratta i begge fallen åt dem.

Bråka lagom med Finskheten. Ser Du ej, att man icke är den vuxen och ändock hvarochen gjort sitt bästa för att svälja ner en större portion än man kan digerera. Bättre än ett skenlif är en skendöd. Jag tycker att årstiden nu är sådan, att den frukt som nu växer på finskhetens rot ruttnar innan den hinner bli mogen. Lycklig vore den som hittade ett medel att förvara denna rot i källarvärma oskadd till en bättre vår. Skulle det komma derhän att Presier och Domare förstode och afhandlade sin sak på Finska, så vore till en början nog. Men – häri äro vi väl af olika åsigter och lyckligtvis torde på våra åsigter ej mycket dervid bero.

Ursin har dubbelt hedrat sig. Vid bortauctionerandet af Entrepennaden för Laboratorium Chemicum och Anatomis Sals byggnaden, upplyser Han att tvenne förseglade billeter blifvit inlemnade af Gadd och Kisileff. Billeterne brytas ej upp, ehuru en af bjudarne förklarar att Han torde gå lägre ifall Han finge veta hvad Gadd bjuder. Först vid nästa Consistorium producerar Ursin billetterne, som ingen dessförinnan fått verificera och ej ens Secreteraren påskrifva, så att de väl kunnat utbytas under tiden. Gadds anbud var äfven några tiotal rubel lägre än det lägsta och Han, som Ursin redan i sommar ville hafva till Entreprenör utan auction, får nu mot Cancellers uttryckliga skrivelse, hvari det står att byggnaden skall utbjudas på offentlig auction, af Consistorii pluralitet entreprisen. Vid samma tillfälle förklarar Ursin på Embetets vägnar, att Moberg och Nordenskjöld varit rådfrågade

angående Laboratorii inredning. De åter neka bestämdt dertill. Dock måste Rector den gången gifva med sig och Laboratorium fick någon utvidgning, från den vrå dit den var bortträngd för att gifva plats åt Anatomiska theatern. Saken gäller 30 000 Rubel Silfver. – Allt sådant är Du väl nog klok att ej vidröra i Saima, om den skall väl gå och blifva långlifvad på jorden.

Nordström har något krasslat i Rheumatism.

10 Min uppsatts har nu afgått till Petersburg. Jag är verkligen litet nyfiken att se huru det går med den. Jag säger *lite*; ty visst är det väl, om den väl upptages; men om ock motsatsen inträffar så inser jag ej huru jag skall förändra tanke i saken. Jag har så noga jag kan, tänkt öfver den och ifall andra utan att stöda sitt omdömme på *andra data*, än jag, komme till motsatt resultat, så – ne sic quidem – kan jag dock ej så lätt gå från min öfvertygelse. Men jag fruktar dock ej särdeles. En sak, som du ej känner: ett slags bevis derföre att solen *ej lys*er lika öfver hela sin yta, vill jag lemna derhän; kanske mot detta bevis betänkligheter kunna uppstå, till hvilkas förutseende jag är för litet praktisk Astronom. Likväl lär man dock måsta medgifva att min hypothese är »sinnreich».

20 Till en början är jag ganska lätt om hjertat, sedan jag sluppit det författande på Franska. Det är odrägligt, det språket med sin pedantiskt klara tankegång. Jag undrar huru Hegel skulle taga sig ut i Fransk öfversättning.

Lille och Borg äro bortresta. Äfvenså Laurell. Med Ilmoni skall jag tala angående saxon. Ingman ber helsa Dig.

30 Barnen äro nu friska. Min Hustru är som vanligt. Min Svägerska är på bättringen. Hon var nära deran att stryka med. – Gerna skulle jag se att Augusta, komme hemifrån, ehuru visserligen Ditt project, som Du sjelf säger, har det lilla felet att vara outförbart, om ej för annat, så derföre att man skulle säga att jag med våld prackar Henne på Dig och till en början lemna Henne på prof. – Fritsche i Stockholm plågar ihjäl mig. Utan min anhållan skickar Han ärligen åt mig fortsättning af Aragos Unterhaltungen och skrifver sedan att jag skall skicka Honom 3 Rubel och några skillingar Banco, ehuru jag likväl genom Retzius och Ahrenberg låtit säga Honom att Han antingen ej skall skicka böckerne eller också låta mig få betala dem åt Wasenius eller Frenckel. Vill Han ej det, så må Han taga pengarne af Thompson. Så mycket torde väl på fyra år hafva influtit för Jephtas Bok, för hvilken jag ej ännu fått en styfvers liqvide. Här kan jag ej få 3 Rubel Banco utan

40 att springa i veckotal och dertill har jag ej lust. Uträtta detta, kära Du, genom Din Häggström.

Apropos! för dödsfall torde det vara bäst, att Du får Dina Qvittencer. Jag ångrade sedan att jag skickade dem med sista brevet. Jag tror att jag sjelf *en gång* har betalat *två gånger*, blott för det jag ej hade Wallenstjernas qvitto i behåll. Med litet slarf hos Cassören, kan sådant hända i all oskuld. Helsa Lindfors

från Din
tillgifne
50 J. J. Nervander

Hfors d. 6 Jan.
1844

44 Gudnås! – Jag har lust att »gå öfver på Grek», så kommer man

åtminstone några dagar sednare derhän. De lyckliga lefva ännu år 1843!!

P. S. I dag står Augusta Lundahl brud och gifter sig med den välbekante Marquis Wallenius, Pastor i Birkala. – Proh!

226 C. A. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 9.II 1844
HUB, JVS handskriftssamling

10

Christinæstad den 9:de Februarii 1844.

Hulda Broder!

I anledning af dit brefw, i slutet af sista September har jag lefwat i den glada förhoppningen att få See dig här i Winter, hwilken jag dock nu måst afstå ifrån.

Emedan alt hwad mig och demina beträffar alt är som förut, så har jag intet i detta Afseende att skrifva om, Utan är anledningen därtill att wår Postmästare Grönberg, för par weckor sedan nemde om att någon Tidnings redacteur (Wasa) förährat Herrar Postmästarer första Årgången, för deras hafda – Möda och då Herr Grönberg, som Onekligt gjordt att Du härstädes erhållit flere prenumeranter än eljest, gjärna tycktes Önska erhålla en gratis Numme»r samt dessutom Supponerade att samma förmohn för hans embets bröder, Skulle rendera, har jag welat låta Dig få kannedom af Saken.

20

Föröfrigt är Saima i Gunst och Omtyckt, det är endast förtrettligt med de krokiga raderne. Maanmiehen Ystäwä har att förwänta, många prenumeranter Ännu, de hafwa ej hunnit, och Bonden har ej Bråttom. Kunde Tidningen tryckas liktidigt på Swenska, för denna Allmoge?

30

Att Pappa, och Otto med famillie mår wäl har jag nylig underrättelse om. Wilhelm Snellma»n besökte oss nyligen, Beträffande min Hälsa, kan jag ej Säga något, godt. Hosta Och Ömhet i Bröset fortfar, jag frugtar att försämring mot wåren inträffar, – Jag är nöjd; och beredd på det wärsta.

Adjeu Hulda Broder! det är mig en kär njutning att Hwarje Lördag härefter få råka, höra Dig, Din Egen

August.

40

P. S. Hwikendera; den gamla Stafwnings, eller Lancaster tabell, Methoden, håller Du för tjenligast?.

227 J. V. SNELLMAN – J. R. TENGSTROM 22.II 1844
HUB, Kellgreniana

Käraste Broder!

50

Jag hade wäl för afsigt, då jag en gång skulle tacka för Ditt kära bref, att prata vid och bredt »om allt möjligt och ett och annat dessutom. Men vanlig syndig prokrastination gör det bästa uppsåt om intet.

Nu får jag blott lasta på Dina af Tentamens bördor nedtyngda